

Orta Doğu'dan defol diyenlerden ABD rahatsız değil

Köle sahipleri gayet iyi bilirler ki bir köle hürriyeti öven şarkılar söylemeye başladığı zaman kendine köle kalışıyla ilgili olarak teselli vermekte ve zincirlerini kırmayı düşünmemektedir. Miguel de Unamuno'nun bu söyledikleri yerli yerince anlaşıldığı zaman bir toplumda söz hürriyetinin gerçek mahiyeti de açıklığa kavuşmuş olur. Modern kültür bizlere söz hürriyetinin kölelerin kurtuluşunda bir aşama olduğu fikrine alıştırmıştır. Bu yüzden kölelere söz hürriyeti verilmesinden köle sahiplerinin

hangi menfaati sağladığı hiç aklımıza gelmez. Hele en geniş söz hürriyetinin tanındığı ülkelerde köleliğin en pekişmiş halinin bulunduğunu söylemek bize tenakuz gibi görünür.

Dikkatimizi şu noktada yoğunlaştırmalıyız: Kölelere söz hürriyeti onlar mutlu bir hayatın özlemini dile getirebilsinler diye mi, yoksa köleler hangi haklarla donandıklarını bilebilsinler diye mi verilmektedir? Mutlu bir hayat elde etme özlemini dile getiren köle sonunda kendi mutluluğunun kölelikte saklı olduğuna ikna edilebilir.

**İSMET
ÖZEL**

Ama o eğer köle kaldığı süre içinde bile elinde bazı haklar tuttuğu, bu haklardan istifade etmekte olduğu bilgisine sahipse gözünü zincirlerinden ayırmayacaktır.

Köleyi kölelik zilletinden kurtaracak olan hürriyetin övgüsüne tahsis edilmiş şarkılar olmasa gerek. Köleliğin bir ızdırap olduğu, köle sahiplerinin köle acılarına ortak olmadığı, bu acıları hissetmediği dile getirildiği zaman gizlice daha mutlu kölelerin ve daha insafli sahiplerin olabileceği hususu bir ideal olarak pekiştirilir. Oysa şarkılar kölelikten şikâyet yerine köle haklarının tanınmayışından şikâyete tahsis edilirse günlük hayatın akışı bundan derhal etkilenecektir. Köle haklarını tartışma konusu yapmak sonunda iyi sahip/kötü sahip farkını ortadan kaldırılabileceği gibi, köleler kendi aralarında birbirine hasmane davranmaktan kurtulacaktır.

Günümüz dünyasında "zincirleri kırmak" düşüncesi çoğu kimseyi meşgul etmiyor. Rahatlıklarını zincirlenmiş olmakta bulanlar veya kapatıldıkları hücrenin parmaklıklarına derin bir sevgi duyanlar bütün milletlerin yönetimini ele geçirmişlerdir. Bu aslı vakıanın sarsıntıya uğramadığı ortamda hürriyet özlemini dile getiren şarkıları çoğu kimsenin dilinden düşürdüğü yok. Son günlerde ABD'nin Orta Doğu'daki etkinliğini protesto edenler hangi millete mensup olurlarsa olsunlar zincirsiz ve parmaklıksız yapamayacaklarını bildikleri halde hürriyet şarkısı söyleyen kölelere benzemektedirler. Modern köleler söyledikleri şarkılarla neyin veya kimin kendilerini zincire vurduğundan ve hatta zincirle bağlanıp bağlanmadıklarından bahis açılmasına da engel oluyorlar. Hürriyet özlemini dile getirenlerin şarkılarla ortalığı çınlatabilmesi için öyle bir düzenek tasdik ediliyor ki sonunda şarkıları ancak zincirleri ağırlaştırırlar söyleyebiliyor. Mutluluğu belli haklardan mahrum olmakta bulan kölelerin çağında yaşıyoruz.